

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de
avocatul Victor Sanduleac în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului
penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Iosip Serghei Nicolai, născut la 18
noiembrie 1977, originar și locuitor al satului
Văsieni, r-nul Ialoveni;

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 13.07.2012 – 29.04.2014;
- instanța de apel: 26.05.2014- 30.06.2014;
- instanța de recurs: 10.09.2014- 12.11.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 29 aprilie 2014, Iosip Serghei Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP la 4 (patru) ani închisoare, a cărei executare s-a dispus a fi suspendată condiționat, conform art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

Cauza penală în privința lui Iosip Serghei Nicolai, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP a fost încetată, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

A fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate și s-a dispus încasarea din contul lui Iosip Serghei a sumei de 1500 lei în beneficiul lui Dicusară Ion.

2. În fapt, instanța de fond a stabilit că inculpatul Iosip Serghei la 15.04.2012, aproximativ pe la 22.00-23.00, aflându-se pe una din străzile din s. Văsieni, r.-nul Ialoveni, împreună cu Darii Valeriu, având scopul provocării

leziunilor corporale medii, fiind ambii în stare de ebrietate alcoolică, în apropierea gospodăriei lui Dicusară Ion, fără careva motive întemeiate, l-au agresat pe ultimul, aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cu mâinile și picioarele cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1158/D din 17.05.2012, vătămări corporale medii manifestate prin fractura fără deplasare a coastei XI pe dreapta, echimoză masivă cu excoriații a hemitoracelui stîng, echimoză pe spate și genunchiul stîng, excoriații ale cutiei toracice.

Tot inculpatul Iosip Serghei, prelungind acțiunile sale intenționate, prin înțelegere prealabilă cu Darii Valeriu, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în loc public, în stradă, în apropierea gospodăriei lui Dicusară Ion, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, încîlcind grosolan ordinea publică, și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive întemeiate, s-au apropiat de Dicusară Ion, lovindu-l cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului și cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1158/D din 17.05.2012, vătămări corporale medii manifestate prin fractura fără deplasarea a coastei XI pe dreapta, echimoză masivă cu excoriații a hemitoracelui stîng, echimoză pe spate și genunchiul stîng, excoriații ale cutiei toracice.

În drept acțiunile inculpatului Iosip Serghei au fost încadrate în prevederile art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) CP.

2.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a stabilit că analizînd în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art. 101 CPP, se concluzionează despre existența în acțiunile inculpatului Iosip Serghei al indicilor infracțiunii prevăzute în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP și că învinuirea formulată separat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece ea este încorporată în învinuirea formulată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat acuzatorul de stat Dermenji Valeriu, prin care a solicitat condamnarea lui Iosip Serghei și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, motivînd că în speță se întrunește concursul ideal de infracțiuni cît și mărirea cuantumului pedepsei în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP, inculpatul fiind caracterizat negativ, ca o persoană predispusă la comiterea de infracțiuni și la încălcarea ordinii publice, nu se află la evidența medicul narcolog și psihiatru și că circumstanțe ce ar atenua sau agrava răspunderea nu se stabilesc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Iosip Serghei Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) CP pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, inculpatului Iosip Serghei i s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru executare, 4 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Dispozițiile sentinței în partea acțiunii civile s-au menținut.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis, că instanța de fond formal a aplicat prevederile p. 6) alin. (1) art. 391 CPP indicînd, că cauza penală în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP se încetează deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, motivînd că învinuirea formulată separat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece ea este încorporată în învinuirea formulată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP.

În acest sens instanța de apel a menționat că:

- circumstanțele care exclud urmărirea penală sunt prevăzute la art. 275 CPP iar la etapa judecării cauzei în instanța de judecată, procedura de încetare a procesului penal este reglementată de prevederile art. 332 CPP;

- în Codul de procedură penală, Titlul II, Capitolul III, Secțiunea a 4-a „Deliberarea și adoptarea sentinței”, la art. 384 legiuitorul a stipulat că instanța de judecată hotărînd asupra învinuirii înaintate inculpatului, poate adopta una din trei tipuri de sentință: de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal;

- la art. 391 CPP, sunt specificate cazurile în care se adoptă sentința de încetare a procesului penal, astfel legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în p. 6) se face trimitere la o normă de blanchetă - „există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”.

- noțiunea de „alte circumstanțe”, prevăzută la p. 6) alin. (1) art. 391 CPP, urmează a fi interpretată numai în sensul „circumstanțelor prevăzute de lege”;

Prin urmare, instanța de apel a menționat că cele constatate de instanța de fond, nu cad sub incidența „altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”, prevăzute de art. 391 alin. (1) p. 6) CPP și a constatat că:

inculpatul Iosip Serghei, prelungind acțiunile sale intenționate, prin înțelegere prealabilă cu persoana decedată la 04 mai 2012, fapt constatat prin actul de deces nr. 20 din 08 mai 2012 (f.d. 66), la 15 aprilie 2012, aproximativ pe la 22:00-23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în loc public, în stradă în apropierea gospodăriei lui Dicusară Ion, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, încîlcind grosolan ordinea publică, și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive întemeiate, s-au apropiat de Dicusară Ion, lovindu-l cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului și cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1158/D din 17.05.2012,

vătămări corporale medii manifestate prin fractura fără deplasarea a coastei XI pe dreapta, echimoză masivă cu excoriații a hemitoracelui stîng, echimoză pe spate și genunchiul stîng, excoriații ale cutiei toracice.

Instanța de apel, reieșind din *declarațiile părții vătămate Dicusară Ion, ale martorilor Mihaila Eugen si Untilă Vasile, raportul de expertiză medico-legală nr. 1158/D din 17.05.2012 conform cărui la Dicusară Ion au fost depistate vătămări corporale medii manifestate prin fractura fără deplasarea a coastei XI pe dreapta, echimoză masivă cu excoriații a hemitoracelui stîng, echimoză pe spate și genunchiul stîng, excoriații cutiei toracice*, a conchis că vinovăția lui Iosip Serghei în comiterea huliganismului săvîrșit de două persoane a fost dovedită pe deplin și a încadrat acțiunile lui și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei săvîrșite de două persoane*, deoarece în acțiunile inculpatului se întrunește concursul ideal de infracțiuni.

Colegiul a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) CP se atribuie la categoria celor grave și pedeapsa stabilită de către instanța de fond în baza articolului menționat este una echitabilă, iar afirmația apelantului în această parte sa respins.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin. (2) lit. e) CP și art. 287 alin. (2) lit. b) CP, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7,61,75,76, 77 și 84 CP.

5. Împotriva deciziei menționate, recurs ordinar a declarat avocatul Victor Sanduleac în numele inculpatului Iosip Serghei, prin care a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie menținută sentința.

În motivarea recursului a invocat că motivul aplicării loviturilor părții vătămate Dicusară Ion nu au nici o tangență cu intenția de a afecta ordinea publică. Intenția inculpatului Iosip Serghei Nicolai a fost îndreptată înspre aplicarea de lovituri față de partea vătămată, iar circumstanțele cauzei nu reflectă nici unul din elementele componente de infracțiune incriminată-art. 287 alin.(2) lit. b) CP;

5.1. Asupra recursului ordinar declarat, a depus referință procurorul, prin care a solicitat respingerea acestuia ca nefondat, deoarece probele administrate la caz dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, fiind prezent concursul ideal de infracțiuni în acțiunile inculpatului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Colegiul penal constată, că în speță acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) CP să fie justă și întemeiată.

În susținerea acesteia, instanța de apel corect a conchis că instanța de fond formal a aplicat prevederile p. 6) alin. (1) art. 391 CPP, indicînd că cauza penală în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP se încetează, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, motivînd că învinuirea formulată separat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece ea este încorporată în învinuirea formulată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) CP, or instanța de apel just a menționat că noțiunea de „*alte circumstanțe*”, prevăzută la p. 6) alin. (1) art. 391 CPP, urmează a fi interpretată numai în sensul „*circumstanțelor prevăzute de lege*”, concluzie ce instanța de recurs și-o însușește, iar instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct.4.1**, soluție, și a cărei reluare nu se mai impune.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, vătămările corporale medii cauzate părții vătămate Dicusară Ion, se includ în componența infracțiunii de huliganism, deoarece prin Legea nr. 277-XVI din 18 decembrie 2008, pentru

modificarea și completarea Codului penal, în vigoare de la 24.05.09, calificativul - „*cu intenții huliganice*”, prevăzut în art.152 alin.(1) lit.(i) CP a fost exclus.

Astfel, după intrarea în vigoare a modificărilor enunțate, fapta săvârșită de inculpat continuă să formeze componența infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (2) CP - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 CP, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

În sensul art. 287 CP, prin „violență” se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

În acest context, se atestă prezența concursului ideal de infracțiuni, calificarea conform practicii judiciare făcându-se atât conform art. 287 CP, cât și conform art. 152 CP, deoarece prin acțiunile prejudiciabile săvârșite de Iosip Serghei s-a atentat la două obiecte diferite: viața și sănătatea persoanei, precum și ordinea publică.

Prin urmare, Colegiul nu va reține nici argumentele recurentului precum că acțiunile lui Iosip Serghei nu au nici o tangență cu intenția de a afecta ordinea publică și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate pe art.287 al.(2) lit.b) CP, deoarece conform practicii judiciare, ordinea publică în seamnă o totalitate de relații sociale se asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice. Asigurarea ordinii publice, în sensul art.287 CP este un atribut al vieții sociale în care relațiile dintre oameni, comportarea lor și, în genere, activitățile lor, atunci când participă la forme de viață în comun, în public, se desfășoară, de regulă, în mod pașnic, după norme de respect reciproc, de securitate personală, de încredere în atitudinea și faptele celorlalți oameni.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, „spre public”, spre reacția publicului în privința jignirii demnității publice și încălcării grosolane a ordinii publice.

Reieșind din aceste prevederi, Colegiul cu referire la cauza din speță, concluzionează și despre deplina componență a infracțiunii de huliganism prevăzută la al.2 lit.(b) art. 287 CP în acțiunile inculpatului, care a comis infracțiunea în stradă – loc public, în prezența mai multor prieteni, după cum s-a confirmat din declarațiile martorilor și a părții vătămate, prin aplicarea violenței – ce se confirmă prin leziunile corporale depistate la partea vătămate Dicusară Ion.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin. (2) lit. e) CP și art. 287 alin. (2) lit. b) CP, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7,61,75,76, 77 și 84 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Sanduleac în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Iosip Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 decembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu